

Ewa Ogłodzińska

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
Wydział Finansów i Ubezpieczeń
Katedra Rachunkowości
ewa.oglozinska@edu.uekat.pl

UPROSZCZONA RACHUNKOWOŚĆ ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH I JEJ WPŁYW NA SPOŁECZNY ODBIÓR ICH DZIAŁALNOŚCI

Streszczenie: Artykuł dotyczy sposobów prowadzenia ksiąg rachunkowych w organizacjach pozarządowych, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu uproszczonego, który został wprowadzony zmianami w ustawach w 2015 r. jako możliwość dla części organizacji i dotyczy sprawozdań sporządzanych od 2016 r. W artykule opisano dostępne możliwości prowadzenia rachunkowości, w zależności od rodzaju prowadzonej organizacji pozarządowej. Badaniu poddano odbiór społeczny działalności tych organizacji ze względu na sposób prowadzenia rachunkowości. W artykule zastosowano metody badawcze: krytyczną analizę literatury, analizę regulacji prawnych, metodę wnioskowania oraz badanie ankietowe.

Słowa kluczowe: rachunkowość, organizacje pozarządowe, rachunkowość uproszczona, odbiór społeczny.

JEL Classification: M41, L31, K34, K29.

Wprowadzenie

Organizacje pozarządowe, określane także jako podmioty sektora trzeciego lub NGO (*non-governmental organization*), to zgodnie z definicją ustawową nie-działające w celu osiągnięcia zysku osoby prawne lub jednostki nieposiadające osobowości prawnej, w tym fundacje i stowarzyszenia. Organizacje pozarządowe, w odróżnieniu od sektora publicznego, a podobnie jak podmioty sektora rynkowego, są prywatne i powstają z inicjatywy ich założycieli, lecz w odróżnieniu od przedsiębiorstw, a podobnie jak podmioty publiczne, działają w interesie publicznym, a nie prywatnym. Podmioty te są ważnym elementem systemu redystrybucji w gospodar-

ce. Docierają ze swą pomocą i środkami finansowymi często do osób lub grup społecznych, o których sektor publiczny zapomina bądź nie posiada środków na ich wsparcie, a sektor prywatny nie jest nimi w ogóle zainteresowany, gdyż obsługa tychże osób lub grup społecznych nie jest w stanie przynieść mu bezpośrednich zysków. Organizacje pozarządowe stanowią istotny element demokracji i społeczeństwa obywatelskiego. Pełnione przez nie role można podzielić na:

- funkcje społeczne i polityczne:
 - ekspresja dążeń i zainteresowań,
 - tworzenie i różnicowanie opinii publicznej – działania opiniotwórcze,
 - działania na rzecz interesów mniejszości – rzecznictwo,
 - troska o wspólne dobro,
 - integracja społeczna,
 - inicjowanie zmiany społecznej,
 - uzupełnianie działań państwa,
 - kształcenie liderów,
- funkcje ekonomiczne:
 - zatrudnienie,
 - dostarczanie usług,
 - pilnowanie wykorzystania dóbr publicznych,
 - proponowanie innowacyjnych rozwiązań,
 - zmniejszanie wydatków na świadczenia społeczne,
 - pośrednie wsparcie dla rozwoju gospodarczego – tworzenie „kapitału społecznego” [Gałązka, 2006, s. 15].

Od 2016 r. część organizacji, spełniających określone warunki, ma możliwość stosowania uproszczonego sposobu rozliczeń, po to aby ułatwić działalność tym najmniejszym i tym samym obniżyć koszt tej działalności. Celem niniejszego artykułu jest opis uproszczonego sposobu rozliczania i odpowiedź na pytanie, czy organizacja pozarządowa rozliczana w sposób uproszczony jest dla respondentów mniej wiarygodna niż pozostałe organizacje. W pracy zastosowano następujące metody badawcze: krytyczną analizę literatury, analizę regulacji prawnych, metodę wnioskowania oraz badanie ankietowe.

1. Podstawowe sposoby i możliwości przewidziane dla prowadzenia rachunkowości dla organizacji pozarządowych

Ustawodawca przewiduje różne możliwości i sposoby prowadzenia rachunkowości, a także nakłada obowiązki na organizacje pozarządowe w zależności od ich wielkości, formy prawnej oraz źródeł, z jakich pozyskują fundusze na swoją działalność. Organizacje pozarządowe są również określane jako organi-

zacje non profit, gdyż ich zasadniczy cel działania nie może opierać się na zysku. Do organizacji non profit można zaliczyć: stowarzyszenia, związki zawodowe, organizacje pracodawców, izby gospodarcze, fundacje, przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, społeczno-zawodowe organizacje rolników, organizacje samorządu zawodowego, organizacje samorządu gospodarczego rzemiosła oraz Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych [Takats, 2016]. W Polsce jest zarejestrowanych 17 tysięcy fundacji oraz 86 tysięcy stowarzyszeń (nie licząc Ochotniczych Straży Pożarnych). Aktywnych jest około 70 tysięcy z nich [Adamiak, Charycka, Gumkowska, 2016, s. 9].

Wszystkie te organizacje spełniają bardzo ważne funkcje w życiu społecznym obywateli, służąc im pomocą, wiedzą osób zaangażowanych w działalność tych jednostek, jak też pomocą finansową. Na potrzeby tego artykułu analizę zawężono do stowarzyszeń i fundacji jako do najczęściej spotykanych organizacji, wokół których w ostatnich latach narosło wiele nieporozumień i kontrowersji. Pojawiają się głosy, że organizacje te w sposób nieefektywny zarządzają swymi środkami oraz że często są źródłem nadmiernego wzbogacenia się ich członków z funduszy pozyskiwanych z budżetu państwa. Z drugiej strony stanowią one ważną część życia obywateli, którzy w ramach swoich oszczędności bądź poświęcając swój czas wolny, angażują się w życie społeczne. Zaangażowanie to ma bardzo pozytywny wpływ zarówno dla osób zaangażowanych, gdyż daje ogromną satysfakcję z czynienia dobra, jak i dla osób, które z tego zaangażowania korzystają, dając im np. możliwość rozwoju, uprawiania sportu, korzystania z wiedzy i doświadczenia, możliwości poprawienia swojego statusu materialnego, rozwoju zawodowego, jak też skorzystania ze wsparcia w bardzo trudnych sytuacjach życiowych, jak ciężka choroba bądź rehabilitacja. Coraz częstsze i popularniejsze staje się, aby w działalność non profit angażowały się duże przedsiębiorstwa i korporacje w ramach realizowania polityki społecznej odpowiedzialności biznesu. Część osiągniętych zysków przeznaczają na działalność fundacji niosącym pomoc innym. W imię przysłowia „Masz pieniądze – załóż fundację, masz przyjaciół – załóż stowarzyszenie” duże przedsiębiorstwa z reguły korzystają z formy fundacji, natomiast formę stowarzyszenia częściej wybierają osoby zjednoczone w imię jednego celu. Głównie z myślą o tych osobach, które często nie posiadają wiedzy prawnej ani rachunkowej, wprowadzono wiele uproszczeń zarówno w możliwości zakładania samych stowarzyszeń, co powoduje ich większą dostępność, jaki i ułatwień w sposobie ich rozliczania.

Do podstawowych zmian mających na celu ułatwienie dostępu do działalności należą zmiany uchwalone 25 września 2015 r. w ustawie o zmianie ustawy Prawo o stowarzyszeniach oraz niektórych innych ustaw. Ustawa nowelizacyjna

utrzymała podział na dwa rodzaje stowarzyszeń: zwykłe i rejestrowane, natomiast zmieniała zasady i obowiązki ich powstawania. Stowarzyszenia zwykłe, tak jak dotychczas, mogą być tworzone przez co najmniej trzy osoby oraz nie podlegają rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym; nowością z kolei jest to, iż stowarzyszenia te uzyskują zdolność prawną (mogą więc we własnym imieniu nabywać prawa, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywane), wcześniej zaciągać zobowiązania mogli jedynie członkowie stowarzyszenia. Znaczne ułatwienia dotyczą stowarzyszeń rejestrowanych. W tym przypadku znacznie zmniejszono liczbę osób potrzebnych do utworzenia stowarzyszenia. Zamiast dotychczasowych piętnastu osób, wystarczy jedynie siedem. Ta zasadnicza zmiana ma na celu ułatwienie rejestrowania stowarzyszeń, gdyż często mimo dobrych chęci kilku osób trudno było znaleźć piętnaście osób chętnych do różnego rodzaju działalności, zgodnych co do jej kształtu, szczególnie na szczeblu działalności lokalnej. Trudno było także utrzymać minimalną liczbę członków, która to nie może być mniejsza niż liczba członków wymaganych do jego założenia. W przypadku zaistnienia sytuacji, gdzie liczba członków jest mniejsza, sąd może wydać postanowienie o rozwiązaniu takiego stowarzyszenia [Bartkowiak, 2016]. Na obecnym etapie jest za wcześnie, aby stwierdzić, czy uregulowania te spowodowały wzrost liczby istniejących stowarzyszeń i czy spełniły swoją rolę w ułatwieniu społeczeństwu dostępności do działalności społecznej.

Od pierwszego stycznia 2016 r. dzięki zmianom w Ustawie o rachunkowości oraz w Ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, niektóre organizacje non profit mogą prowadzić ewidencję przychodów i kosztów, zamiast ksiąg rachunkowych. Do stosowania ewidencji przychodów i kosztów uprawnia organizację spełnienie następujących kryteriów:

- działanie w sferze zadań publicznych określonych w art. 4, ust. 1 Ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie,
- nieprowadzenie działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej,
- nieposiadanie statusu organizacji pożytku publicznego,
- osiąganie przychodów wyłącznie z tytułu:
 - działalności nieodpłatnej pożytku publicznego (składki członkowskie, darowizny, zapisy, spadki, dotacje, subwencje, przychody pochodzące z ofiarności publicznej),
 - działalności odpłatnej pożytku publicznego: sprzedaż towarów i usług,
 - sprzedaży, najmu lub dzierżawy składników majątkowych,
 - odsetek od środków pieniężnych na rachunkach bankowych lub rachunkach w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, prowadzonych w związku z wykonywaną działalnością, w tym także odsetek od lo-

kat terminowych oraz innych form oszczędzania, przechowywania lub inwestowania, tworzonych na tych rachunkach,

- w roku poprzedzającym rok wyboru prowadzenia ewidencji przychodów i kosztów osiągnąć przychody wyłącznie z tytułów, o których mowa w pkt. 4, w wysokości nieprzekraczającej 100 000 zł:
 - jeżeli decyzję w sprawie prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów podejmie organ zatwierdzający w rozumieniu przepisów o rachunkowości.

O wyborze prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów jednostka, w terminie do końca pierwszego miesiąca roku podatkowego, w którym rozpoczyna prowadzenie ewidencji, a w przypadku jednostek rozpoczynających działalność, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności, zawiadamia naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym [Ustawa, 2003, art. 10a, ust. 1, ust. 3].

Szczegółowo sposób prowadzenia ewidencji przychodów i kosztów reguluje Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów przez niektóre organizacje pozarządowe oraz stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego. W rozporządzeniu jest zawarty wykaz dokumentów, jakie stanowią dowód księgowy, zestaw cech jakościowych rzetelnej ewidencji oraz wzór zestawienia przychodów i kosztów, a także zestawienia przepływów finansowych, które to zaprezentowano w Załączniku 1 i 2. W ustawie są również zawarte szczegółowe objaśnienia do zestawienia przychodów i kosztów oraz zestawienia przepływów finansowych. Rozwiązanie takie jest ułatwieniem dla osób zajmujących się sprawami finansowymi organizacji non profit, gdyż nie muszą one posiadać specjalistycznej wiedzy z zakresu rachunkowości, aby sporządzić przedstawione zestawienia. Koszty prowadzenia działalności mogą zostać zmniejszone, gdyż jednostki nie będą zmuszone do zatrudniania księgowego lub zlecenia prowadzenia rachunkowości do biura rachunkowego. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, iż organizacje non profit pozyskujące środki np. z grantów, czy dotacji mają szczególne obowiązki w zakresie rozliczenia tych środków. Ważne jest, aby prowadzona ewidencja ułatwiała takie rozliczenia i aby była zgodna z wymogami instytucji udzielającej finansowania. Stowarzyszenia i fundacje zatrudniające pracowników muszą liczyć się z obowiązkami rozliczania wynagrodzeń, a także sporządzaniem deklaracji rozliczeniowych do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz urzędów skarbowych. Każda organizacja musi więc stanąć przed wyborem, czy mimo wszystko zatrudnić księgowego, zlecić prowadzenie rachunkowości do biura rachunkowego, czy prowadzić ją we własnym zakresie. Wady i zalety poszczególnych rozwiązań są zawarte w tabeli 1.

Tabela 1. Wybór prowadzącego rachunkowość

Obsługujący rachunkowość	Oczekiwane zalety	Ewentualne wady
Księgowy spoza organizacji	posiadane wykształcenie i praktyka potwierdzają umiejętność prowadzenia pełnej księgowości	ewentualny brak znajomości specyfiki rachunkowości organizacji pozarządowej
Osoba zaangażowana w organizacji bez stosownego wykształcenia księgowego	dobra znajomość problemów organizacji	ryzyko popełnienia błędu w interpretacji przepisów, przeoczenie terminu, błędy w sprawozdaniu bądź deklaracji
Biuro rachunkowe	umowa zawarta z biurem gwarantuje prawidłowe wykonanie obsługi rachunkowości, odpowiedzialność usługodawcy jest zabezpieczona ubezpieczeniem OC biura rachunkowego	brak dostatecznego zaangażowania w problemy organizacji ze względu na licznych klientów

Źródło: [Micherda, 2015, s. 40].

Opisane rozwiązania odnoszą się do części organizacji pozarządowych, pozostałe z nich są zobowiązane do prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z Ustawą o rachunkowości [Ustawa, 1994]. Ustawa ta jednak również proponuje organizacjom, które posiadają status jednostki mikro, możliwości zastosowania uproszczeń. Skorzystanie z tej opcji nie jest dla jednostki obowiązkiem, jest natomiast jej prawem [Szwęch, 2016]. Część organizacji, ze względu na sposób raportowania do różnych nadrzędnych instytucji, wybiera jednak prowadzenie pełnej rachunkowości bez możliwych uproszczeń.

2. Społeczny odbiór organizacji pozarządowych prowadzących rachunkowość w sposób uproszczony – wyniki badań ankietowych

Działalność organizacji pozarządowych w dużej mierze jest odbierana przez pozytywne wyniki swojej działalności. Istnieje jednak silna presja związana ze sposobem ich finansowania, na który w głównej mierze składają się składki członków, zbiórki publiczne oraz dotacje i subwencje z budżetu państwa, a także budżetów samorządowych. Rachunkowość w takich jednostkach, oprócz znaczenia ewidencyjnego, ma także duże znaczenie kontrolne oraz informacyjne [Gibalska, 2016]. Można domniemywać, że osoby wpłacające nawet drobne kwoty w różnego rodzaju akcjach charytatywnych będą zainteresowane, co dalej dzieje się z podarowanymi przez nie środkami. W ostatnim czasie wielokrotnie poddawano pod dyskusję temat działalności np. Wielkiej Orkiestry Świątecznej

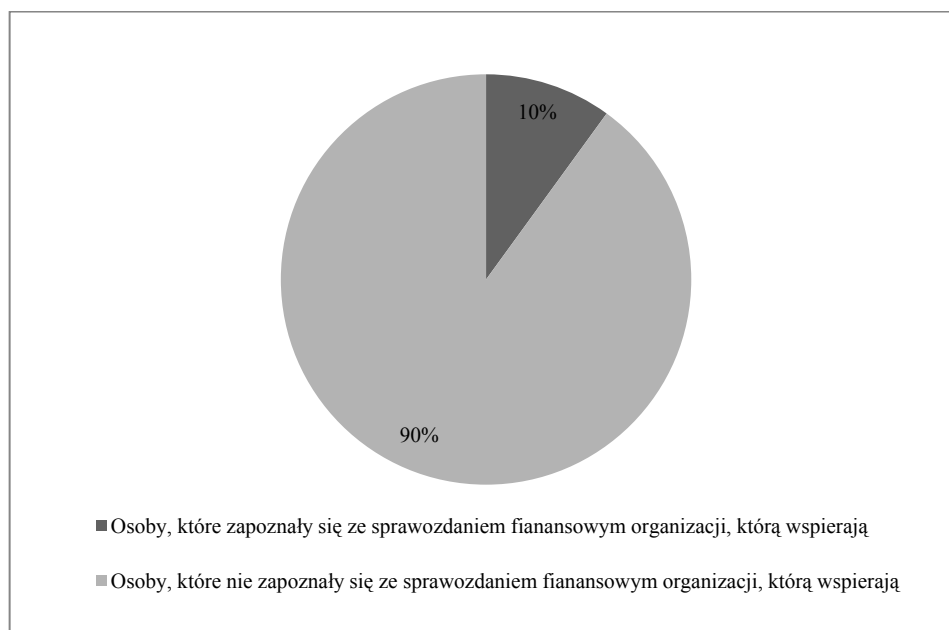
Pomocy. Padaly zarzuty, że zbyt duzo srodkow przeznaczona ona na zarzadzanie sama fundacja. W przypadku duzych fundacji, czy stowarzyszen dostep do sprawozdan finansowych jest latwy, gdyz wiekszosc z nich publikuje je na swoich stronach internetowych, po to aby uniknac wszelkich watpliwosci co do uczciwosci ich dzialan. Fundacje, ktore maja status organizacji pozytku publicznego podlegaja dodatkowym obowiazkom sprawozdawczym. Wszystko to sprawia, ze takie organizacje moga budzic wieksze zaufanie.

W ramach badan przeprowadzono ankiete wzrod osob w wieku od dwudziestu do sześćdziesieciu lat. Wzrod badanych nie bylo osob z wyksztalaniem w zakresie rachunkowosci ani osob zajmujacych sie zawodowo rachunkowoscia.

W krótkiej ankiecie zadano respondentom nastepujace pytania:

- Czy wspomagasz jakies organizacje pozarządowe, non profit?
 - tak
 - nie
- Jezeli tak, to jakie to sa organizacje:
 - duze o zasiegu ogólnokrajowym
 - mniejsze o zasiegu lokalnym
 - oba rodzaje
- Czy kiedyś zapoznales/aś się ze sprawozdaniem finansowym organizacji, ktora wspierasz?
 - tak
 - nie
- Czy jesteś członkiem jakiegoś stowarzyszenia lub innej tego typu organizacji?
 - tak
 - nie

Ankiete przeprowadzono wzrod 40 respondentow z roznych grup wiekowych. Wzrod badanych respondentow tylko dwie osoby stwierdzily, ze nie wspomagaja zadnych organizacji. Wszystkie osoby, ktore odpowiedzialy, ze wspomagaja organizacje pozarządowe, zadeklarowaly, ze wspomagaja te duze, ale juz tylko 22% zadeklarowalo, ze wspomaga rowniez te mniejsze, lokalne. Bycie czlonkiem stowarzyszenia lub innej organizacji zadeklarowaly tylko dwie osoby, czyli 5%. Na pytanie: „Czy kiedyś zapoznales/aś się ze sprawozdaniem finansowym organizacji, ktora wspierasz?” tylko cztery osoby odpowiedzialy pozytywnie.

Rys. 1. Udział osób, które zapoznały się ze sprawozdaniem finansowym organizacji, którą wspierają w całości badanych

Źródło: Opracowanie własne.

Badanie było przeprowadzone na niewielkiej grupie, w związku z czym nie może być w prosty sposób przełożone na całość populacji, jednakże może sugerować kierunek pewnych społecznych zachowań. Na podstawie uzyskanych wyników, można wywnioskować, że duże organizacje są chętniej wspierane, lecz nie można stwierdzić, czy ze względu na większą ich dostępność i łatwość udzielenia takiego wsparcia, czy też dlatego, że budzą one większe zaufanie społeczne. Okazuje się, że mimo medialnej nagonki na organizacje pozarządowe niewiele osób zdecydowało się na trud zainteresowania się ich sprawozdaniem finansowym. Istnieje obawa, że jeśli mniejsze jednostki mają dodatkowo uproszczone sprawozdania i nie wszystko da się z nich wyczytać, to istnieje większe prawdopodobieństwo nieprawidłowości ich funkcjonowania i rozliczania środków otrzymanych z różnych źródeł. Prowadzenie ksiąg rachunkowych również nie jest w stanie zapewnić pełnej przejrzystości działań tych organizacji. Raport Najwyższej Izby Kontroli z 2008 r. wykazał istotne nieprawidłowości w zakresie ewidencji księgowej w 44,1% podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych objętych badaniem. W sześciu podmiotach stwierdzono brak ewidencji lub prowadzenie ewidencji, która nie posiadała cech ksiąg rachunkowych (trwałość zapisów). Ponadto w prowadzonej ewidencji nie wyod-

rębniano środków dotacji otrzymanych na realizację umowy (29 przypadków), co było niezgodne z art. 16, ust. 5 Ustawy o pożytku publicznym. Część zleceńbiorców (18 podmiotów) ujmowało w księgach rachunkowych dowody księgowowe, które nie spełniały wymogów określonych w art. 21, ust. 1 Ustawy o rachunkowości, tj. nie zawierały opisu operacji, podpisu wystawcy dowodu oraz stwierdzenia sprawdzenia i zakwalifikowania (dekretacji) do ujęcia w księgach rachunkowych. Wystąpiły również przypadki dokonywania skreśleń i poprawek w dowodach w sposób niezgodny z art. 22, ust. 1 ww. ustawy. Stwierdzono ponadto, że 14% kontrolowanych podmiotów (13) nie posiadało dokumentacji opisującej zasady (politykę) rachunkowości, czym naruszono art. 10, ust. 1 i 2 Ustawy o rachunkowości [Raport NIK, 2008]. Wyniki tej kontroli świadczą o tym, że samo prowadzenie ksiąg rachunkowych nie daje pewności rzetelnych rozliczeń.

Podsumowanie

Organizacje pozarządowe stanowią ważną część życia społecznego. W krajach wysoko rozwiniętych większość społeczeństwa czynnie angażuje się w działalność jednostek non profit. W Polsce wciąż jednak nie jest to tak popularne. Ważne jest zmniejszanie barier w dostępności do tego typu działalności, jednakże musi to iść w parze z budowaniem świadomości społecznej i odpowiedzialności za prowadzoną działalność. Żadne uregulowania prawne nie zlikwidują zupełnie zjawisk patologicznych, a zbyt duża regulacja działalności może prowadzić do zamrożenia rozwoju wszelkiej inicjatywy społecznej. Nowe uregulowania prawne w zakresie uproszczeń funkcjonują niedługo i trudno jeszcze w pełni oszacować ich wpływ na rozwój trzeciego sektora. Należy jednak dołożyć wszelkich starań, aby budować zaufanie społeczne do niego poprzez skuteczne egzekwowanie przepisów i dbanie o jakość sprawozdawczości bez względu na jej rodzaj.

Załącznik 1. Zestawienie przychodów i kosztów

ZESTAWIENIE PRZYCHODÓW I KOSZTÓW

Nazwa podatnika

Adres

UWAGA: Przed rozpoczęciem zapisów w ewidencji uproszczonej należy się szczegółowo zapoznać z przepisami rozporządzenia i objaśnieniami do tego załącznika.

Lp.	Data zdarzenia lub operacji	Nr dowodu księgowego	Kontrahent lub inny podmiot		Opis zdarzenia	Przychody określone w art. 10a ust. 1 pkt 4 lit. a-d ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie								Koszty			
			Nazwa	Adres		Przychody z działalności nieodpłatnej pożytku publicznego		Przychody z działalności odpłatnej pożytku publicznego z tytułu sprzedaży towarów i usług		Pozostałe przychody		Razem przychody (suma z kolumn 7-9)		Koszty uzyskania przychodów		Koszty niestanowiące kosztów uzyskania przychodów	
						zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12						
Suma strony																	
Przeniesienie z poprzedniej strony																	
Razem w okresie sprawozdawczym																	
Razem od początku roku																	

Źródło: [Rozporządzenie MF, 2015].

Załącznik 2. Zestawienie przepływów finansowych

Zestawienie przepływów finansowych

Nazwa podatnika

Adres

UWAGA: Przed rozpoczęciem zapisów w załączniku należy się szczegółowo zapoznać z przepisami rozporządzenia i objaśnieniami do tego załącznika.

Lp.	Przychody		Koszty uzyskania przychodów		Dochód w rozumieniu art. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych		Dochód (przychód) wolny od podatku w roku podatkowym przeznaczony na cele określone w art. 17 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych		Wydatki na cele określone w art. 17 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych pokryte z dochodu zwolnionego od podatku w roku podatkowym		Dochód wolny od podatku z lat ubiegłych przeznaczony na cele określone w art. 17 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych		Wydatki na cele w rozumieniu art. 17 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych		Ogółem dochód wolny od podatku niewydatkowany na cele, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych	
	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Razem w okresie sprawozdawczym, w tym w zakresie art. 17 ust. 1:																
a) pkt 4																
b) pkt 40																
c) pkt 47																
ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych																
Razem od początku roku podatkowego, w tym w zakresie art. 17 ust. 1:																
a) pkt 4																
b) pkt 40																
c) pkt 47																
ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych																

Źródło: [Rozporządzenie MF, 2015].

Literatura

- Adamiak P., Charycka B., Gumkowska M. (2016), *Kondycja organizacji pozarządowych w Polsce 2015*, Stowarzyszenie Klon/Jawor, Warszawa.
- Bartkowiak E. (2016), *Stowarzyszenia po nowelizacji przepisów*, „Biuletyn Głównego Księgowego”, 8.
- Gałązka A. (2006), *Elementarz III sektora*, Stowarzyszenie Klon/Jawor, Warszawa.
- Micherda B. (2015), *Specyfika regulacji w zakresie rachunkowości jednostek zainteresowania i pożytku publicznego*, Delfin S.A., Warszawa.
- Raport NIK (2008), Nr ewid: 15/2008/P/07/001/KAP, *Informacja o wynikach kontroli prawidłowości udzielania i rozliczania przez jednostki samorządu terytorialnego dotacji na zadania zlecone podmiotom niezaliczanym do sektora finansów publicznych*, Warszawa.
- Rozporządzenie Ministra Finansów (2015) w sprawie prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów przez niektóre organizacje pozarządowe oraz stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego z 18.12.2015, Dz. U. z 2015, poz. 2178.
- Szwech A. (2016), *Sprawozdania finansowe jednostek mikro – po zmianach*, „Monitor Księgowego”, 2(294).
- Takats G. (2016), *Wybór sprawozdawczości jednostek non profit od 1 stycznia 2016 r.*, „Biuletyn Głównego Księgowego”, 6.
- Ustawa (1989) prawo o stowarzyszeniach z 7.04.1989, Dz. U. z 2015, poz. 1393 z późn. zm.
- Ustawa (1994) o rachunkowości z 29.09.1994, Dz. U. z 2013, poz. 330 z późn. zm.
- Ustawa (2003) o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie z 24.04.2003, Dz. U. nr 96, poz. 873 z późn. zm.

SIMPLIFIED METHOD OF ACCOUNTING IN NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS AND ITS INFLUENCE ON SOCIAL RECEPTION OF THE ORGANIZATION

Summary: The article is about methods of accounting in non-governmental organizations and is focused on simplified method of accounting. The method was introduced into law in 2015 as a possibility for some of the organizations and applies to reports prepared since 2016. The article describes the available accounting methods, depending on the type of non-governmental organization. The research also covered the way of social reception of the organization due to the method of accounting. In the article, the following research methods were used: critical analysis of literature, analysis of law regulations, inference method and a survey.

Keywords: accounting, non-governmental organizations, simplified method of accounting, social reception.